

22120211

International Baccalaureate®
Baccalauréat International
Bachillerato Internacional

NORWEGIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
NORVÉGIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
NORUEGO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 10 May 2012 (morning)

Jeudi 10 mai 2012 (matin)

Jueves 10 de mayo de 2012 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- The Bokmål version is followed by the Nynorsk version.
- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Choose either the Bokmål version or the Nynorsk version.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.
- The maximum mark for this examination paper is *[25 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- La version en Bokmål est suivie de la version en Nynorsk.
- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Choisissez ou la version en Bokmål ou la version en Nynorsk.
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[25 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- La versión en Bokmål es seguida por la versión en Nynorsk.
- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Elija la versión en Bokmål o la versión en Nynorsk.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[25 puntos]*.

NORWEGIAN A1 – BOKMÅL VERSION

NORVÉGIEN A1 – VERSION EN BOKMÅL

NORUEGO A1 – VERSIÓN EN BOKMÅL

Skriv en kommentar til *én* av de følgende tekstene:

1.

DETTE ØNSKET OM Å BLI HUSKET, denne trangen til å unngå å opphøre, allerede som barn må det ha vært til stede, tenker jeg, når jeg sammen med far ser gjennom de endeløse Super 8-filmene, og det slår meg: Det finnes knapt en eneste scene hvor jeg ikke er med, alltid er jeg i bildet, av og til i bakgrunnen, som en slags familiær statist, som oftest i hovedrollen, far filmer, jeg spiller, små dramatiseringer jeg insisterer på. Han blir visst aldri lei, eller jeg får ham bare til å fortsette ved stadig å utfordre, ved ustanselig å dra spillet lenger lik en dårlig kabaretartist fra tredvetallet, og til slutt sitter jeg på steinen med sneglen i hånden, ansiktet vendt mot kamera. Jeg hører surringen fra filmen, tapen er bare tre minutter lang og jeg må gjøre det nå, må gå videre, orker ikke stemmen hans som protesterer, nekter å sette inn en ny spole, forklaringene om at det blir for dyrt, dette er min produksjon, tenker jeg, og jeg er nødt til å gjøre det, må ta sneglen i munnen, lukke den inne bak leppene og tygge den, og jeg sier, at jeg vil gjøre det, at jeg skal spise sneglen. Det skal du ikke, det, sier han, men jo, jeg skal gjøre det, og du skal filme, ikke miste et sekund, se nå, far, sier jeg, nå spiser jeg, og han tror meg ikke, nå skal jeg spise den, far, løfter sneglen til munnen, legger den på tungen, hører lyden fra filmen som tar slutt, og, som et cue*, idet han sier kom igjen, da, knekker jeg sammen tennene til de møtes, kjenner at dette lille vesenet nesten ikke yter motstand, at sneglekroppen renner nedover haken og følehornene eller øynene på stilker sitter fast mellom tennene, den beveger seg sakte, mekanisk, og jeg er syk i en uke etter dette, spyr i bøtten ved siden av sengen, mor tømmer den flere ganger om dagen, men lukten henger igjen, lik sneglen også gjør det hver gang jeg lukker øynene, konsistensen er der ennå, de små bevegelsene, den lille underkroppen som i panikk forsøker å suge seg fast i tungen min, åpner øynene, spyr i bøtten, sovner aldri.

Johan Harstad, *herfra blir du bare eldre* (2001)

* cue: et signal om å sette i gang noe på et spesielt tidspunkt i et drama eller en film

- Diskuter hvordan forfatteren bruker språk og litterære bilder i presentasjonen av hovedpersonen i teksten.
- Diskuter betydningen av bruken av sneglen og kvalmen i teksten.
- Gjør rede for hukommelsens betydning i teksten.

2.

det er alt dette:
det er vinden mellom bygningene
det er de blafrende bladene i parken
det er de fjerne bønnenropene,
5 trikkeskinnene gjennom gatene –
det er folk, møter, det er ord
det er broer mellom alle med lunger
det er regnet når det faller
mot fuktige fortau, dryppende takrenner,
10 en åpen port inn til en mørk bakgård
til en kald oppgang, en fremmed leilighet
til bokreoler og et gammelt biljardbord
til noe du kaller hjem
til en ukjent datter, et annet liv –
15 *jeg går mot oktober eller november*
og det er alt dette
og hvordan jeg rabler ned ordene
mumler og tenker: hva var det?
er-det-her-du-bor?
20 rable over ord, falle om
og bli liggende på gulvet,
vinteren hadde kommet
over natten

Thomas Marco Blatt, *Overalt bor det folk* (2008)

- Hvordan bruker forfatteren språk og litterære bilder for å presentere diktets hovedtema?
 - Diskuter betydningen av diktets første linje: ”det er alt dette”.
 - Hvordan vil du beskrive det lyriske jeg i teksten?
-

NORWEGIAN A1 – NYNORSK VERSION

NORVÉGIEN A1 – VERSION EN NYNORSK

NORUEGO A1 – VERSIÓN EN NYNORSK

Skriv ein kommentar til **ein** av dei følgjande tekstane:

1.

DETTE ØNSKET OM Å BLI HUSKET, denne trangen til å unngå å opphøre, allerede som barn må det ha vært til stede, tenker jeg, når jeg sammen med far ser gjennom de endeløse Super 8-filmene, og det slår meg: Det finnes knapt en eneste scene hvor jeg ikke er med, alltid er jeg i bildet, av og til i bakgrunnen, som en slags familiær statist, som oftest i hovedrollen, far filmer, jeg spiller, små dramatiseringer jeg insisterer på. Han blir visst aldri lei, eller jeg får ham bare til å fortsette ved stadig å utfordre, ved ustanselig å dra spillet lenger lik en dårlig kabaretartist fra tredvetallet, og til slutt sitter jeg på steinen med sneglen i hånden, ansiktet vendt mot kamera. Jeg hører surringen fra filmen, tapen er bare tre minutter lang og jeg må gjøre det nå, må gå videre, orker ikke stemmen hans som protesterer, nekter å sette inn en ny spole, forklaringene om at det blir for dyrt, dette er min produksjon, tenker jeg, og jeg er nødt til å gjøre det, må ta sneglen i munnen, lukke den inne bak leppene og tygge den, og jeg sier, at jeg vil gjøre det, at jeg skal spise sneglen. Det skal du ikke, det, sier han, men jo, jeg skal gjøre det, og du skal filme, ikke miste et sekund, se nå, far, sier jeg, nå spiser jeg, og han tror meg ikke, nå skal jeg spise den, far, løfter sneglen til munnen, legger den på tungen, hører lyden fra filmen som tar slutt, og, som et cue*, idet han sier kom igjen, da, knekker jeg sammen tennene til de møtes, kjenner at dette lille vesenet nesten ikke yter motstand, at sneglekroppen renner nedover haken og følehornene eller øynene på stilker sitter fast mellom tennene, den beveger seg sakte, mekanisk, og jeg er syk i en uke etter dette, spyr i bøtten ved siden av sengen, mor tømmer den flere ganger om dagen, men lukten henger igjen, lik sneglen også gjør det hver gang jeg lukker øynene, konsistensen er der ennå, de små bevegelsene, den lille underkroppen som i panikk forsøker å suge seg fast i tungen min, åpner øynene, spyr i bøtten, sovner aldri.

Johan Harstad, *herfra blir du bare eldre* (2001)

* cue: eit signal om å setje i gang noko på eit spesielt tidspunkt i eit drama eller ein film

- Diskuter korleis forfattaren brukar språket og litterære bilete i presentasjonen av hovudpersonen i teksten.
- Diskuter betydninga av bruken av snigelen og kvalmen i teksten.
- Grei ut om den betydninga minnet har i teksten.

2.

det er alt dette:
det er vinden mellom bygningene
det er de blafrende bladene i parken
det er de fjerne bønnenropene,
5 trikkeskinnene gjennom gatene –
det er folk, møter, det er ord
det er broer mellom alle med lunger
det er regnet når det faller
mot fuktige fortau, dryppende takrenner,
10 en åpen port inn til en mørk bakgård
til en kald oppgang, en fremmed leilighet
til bokreoler og et gammelt biljardbord
til noe du kaller hjem
til en ukjent datter, et annet liv –
15 *jeg går mot oktober eller november*
og det er alt dette
og hvordan jeg rabler ned ordene
mumler og tenker: hva var det?
er-det-her-du-bor?
20 rable over ord, falle om
og bli liggende på gulvet,
vinteren hadde kommet
over natten

Thomas Marco Blatt, *Overalt bor det folk* (2008)

- Korleis brukar forfattaren språk og litterære bilete for å presentere hovudtemaet i diktet?
 - Diskuter betydninga av den første linja i diktet: ”det er alt dette”.
 - Korleis vil du beskrive det lyriske eg i teksten?
-